

[Niels Matthiasen.]

af sin deltagelse i de Sorte Panteres friheds-kamp for racemæssig ligestilling.

Vi gav under førstebehandlingen af dette forslag til folketingsbeslutning udtryk for, at vi syntes, justitsministerens holdning til denne sag var valen og lunken, og at vi havde svært ved at forstå, at principrytteri og formalisme var mere afgørende for justitsministeren end sagens virkelige indhold.

Under udvalgsbehandlingen har vi i udvalget fået forelagt en fotokopi af den løsladelseskendelse, som distriktsdommer Raymond J. Sherwin i Solano County afsagde, efter at prøveløsladelsen for Eldridge Cleaver var blevet inddraget på grund af den sandsynligvis af politiet provokerede skudepisode i Oakland. Vi har på tryk set i retskendelsen — jeg citerer:

„Det må understreges, at de uimod-sagte beviser, som denne domstol fik forelagt, tydede på, at sagsøgeren havde opført sig eksemplarisk under sin prøveløsladelse. Det, der bragte hans prøveløsladelse i fare, bundede i sagsøgerens usædvanlige veltalenhed, som han anvendte i kampen for politiske idealer, som faldt mange af hans medborgere for brystet, og ikke i en adfærd, som var i strid med prøveløsladelseslovens bestemmelser. Ikke alene manglede der enhver begrundelse for at ophæve hans prøveløsladelse, men sagen var resultatet af en art pression, der, for at sige det mildt, ikke klæder det apparat, der udgør dette lands dømmende myndighed.“

Omstødelsen af dommen over Huey P. Newton peger i den samme retning.

Udvalget er også blevet bekendt med, at når denne kendelse senere blev omstødt, skyldes det ikke nogen ny vurdering af beviserne, men at de overordnede domstole ikke mente, at prøveløsladelsesrådets afgørelse om annullering af prøveløsladelser kunne indbringes for domstolene, altså igen juridisk formalisme og, tror jeg, i den reaktionære guvernør Reagans stat, Californien, et udtryk for, at hensigten helliger midlet.

Naturligvis har justitsministeren formelt ret, når han hævder, at han ikke kan tage stilling til, om Eldridge Cleaver er beskyttet af udleveringslovens § 6, før et udleveringskrav er rejst med alle relevante oplysninger. Det afgørende i sagen er imidlertid i denne

forbindelse, om man tror, Eldridge Cleaver vil blive forfulgt på grund af sin politiske overbevisning, på grund af sin race, hvis han blev udleveret til USA. Man skal have mere end et almindeligt tykt retfærdighedens tørklæde for øjnene for at være i tvivl.

Socialdemokratiet kunne derfor heller ikke under udvalgsbehandlingen acceptere, at udvalget efter VKR-partiernes ønske skulle nøjes med at tage justitsministerens formelt uangribelige, men meget lidt politiske redegørelse til efterretning. Vi måtte fra socialdemokratiets side fremlægge vort eget forslag til en konklusion, og det er den, de borgerlige partier nu har accepteret med enkelte for meningen uvæsentlige ændringer, og dermed kan socialdemokratiet naturligvis kun være tilfreds.

Udvalget kom derved til at drage en konklusion, som siger, at et flertal opfordrer justitsministeren til at meddele Århus Studenterforening for det første,

at Eldridge Cleaver ikke på grundlag af de oplysninger, justitsministeriet nu er i besiddelse af, vil blive udleveret til USA, såfremt han indrejser i Danmark, og for det andet:

at udlevering i det hele taget vil være udelukket på grund af handlinger, der kan betragtes som politisk kamp for racemæssig ligestilling.

Et mindretal, bestående af hr. Adam Møller, ønsker ikke at binde justitsministeren til en bestemt formulering. Man kan undre sig over hvorfor. Hvem kan bedre end folkettingen binde ministeren? Jeg skulle da ikke behøve at minde hr. Adam Møller om eller gentage fra debatten i går, at ingen er over og ingen ved siden af folkettingen.

Det første punkt i konklusionen er vigtigt at fastholde, men det er det andet punkt i konklusionen, der er afgørende, fordi dette siger, at udlevering i det hele taget vil være udelukket på grund af handlinger, der kan betragtes som politisk kamp for racemæssig ligestilling — afgørende, når man har gjort sig klart, hvad begrebet politisk kamp står for. Det er socialdemokratiets opfattelse, at den politiske kamp for racemæssig ligestilling er en frihedskamp, hvor i verden den end føres. Denne frihedskamp kan føres som andre før den, have forskelligt indhold og anvende forskellige midler, den kan føres i skrift og i tale, og den kan føres gennem